

Když je člověk nemocný, chodí ho také navštěvovat různí příbuzní, aby projevili svou účast s chudákem marodem. Nemocní dostávají různé dárky, dobroty, a vůbec jsou středem pozornosti. Dá se ta nemoc potom lépe snášet. Pokud ale dárky nejsou nějaké nudné učebnice! Michal a Jakub se radovali, že k nim přijede na návštěvu strýček z Ameriky. Těšili se, že jim přiveze nějaké super dárky. Ale ouha, ze super dárek se vyklubou nudné učebnice matematiky, ještě k tomu v angličtině. To tedy strýc nezvládl! Plán je jasný: Vystřadit strejdu z domu...

## ..S trýčkova paruka



„Dárky, dárky, rychle!“ třese se nedočkavostí Jakub. Skopne ze sebe boty a běží do obýváku. Míša ho nesmí předběhnout! Vždyť co kdyby dostal větší a lepší dárek než on? „Filipe! Teda, tobě to sluší. Nějak jsi nám omládl!“ obdivuje máma strejdu Filipa a prohlíží si ho ze všech stran. „Byl jsi někde na dovolené, že jsi tak opálený? A to sako, to bude nějaká dobrá značka,“ vyžívá se máma v lichocení a s Adámekem na rukou osahává látku strýcova saka.

„I já!“ zakřičí Adámek a natahuje se po strýci.

„No pojd', prcku, ať vyzkouším, jak jsi těžký.“ Strýček si vezme Adámka na ruce. Dvojčata přemýšlejí, co je na strýcově saku tak zvláštní. Jak jen máma může strýce tak vychvalovat, když ten vůbec mladě nevypadá?

„Adámku, ty jsi silák!“ povzbuzuje strýc malého Adámka, který mu zatíná prsty do kvalitního značkového saka. Lomcuje látkou, jako by byl strýc hadrová panenka a on pes, který ji chce roztrhat. „Adámku, přestaň! Nech strýčka Filipa na pokoji!“ Otec se pokouší vzít Adámka ze strýcových rukou, ale Adámek se vši silou brání a chytá se strýcovy hlavy. Najednou jsou všichni v šoku. „Jééé, Bubu!“ zakřičí Adámek. Vystrašeně se dívá tu na strýcovu holou hlavu, tu na podivnou vlasatou věc, kterou drží v rukou. Potom se nahlas rozesměje. Máma s otcem jsou zaskočení a nevědí, co mají říct.

„Moje vlasy!“ Strýc Filip se pokouší vytrhnout Adámkovi z rukou hnědou rozčuchanou paruku, ale ten se své kořisti nechce jen tak lehce vzdát.

„Bu-bu, Bu-bu, kde máš oči?!“ křičí Adámek.

Drží paruku oběma rukama a natahuje ji do všech stran, jako by chtěl zjistit, jestli z ní vytřese bubáka.

„Adámku, ihned to pusť!“ příkazuje máma. Otec chytí paruku a máma Adámka. Všichni tahají. Adámek, máma i otec.

„Áááááá, moje drahé živé vlasy!“ zakvílí strýc Filip. „Vezměte mu je!“ prosí plačtivým